

Article 34

Any party, other than an appropriate authority referred to in article 28, if conciliation has been initiated, may join in the proceedings:

either

(a) As a party, in case of a direct economic interest;

or

(b) As a supporting party to one of the original parties, in case of an indirect economic interest, unless either of the original parties objects to such joinder.

Article 35

1. The recommendations of the conciliators shall be made in accordance with the provisions of this Code.

2. When the code is silent upon any point, the conciliators shall apply the law which the parties agree at the time the conciliation proceedings commence or thereafter, but not later than the time of submission of evidence to the conciliators. Failing such agreement, the law which in the opinion of the conciliators is most closely connected with the dispute shall be applicable.

3. The conciliators shall not decide *ex aequo et bono* upon the dispute unless the parties so agree after the dispute has arisen.

4. The conciliators shall not bring a finding of *non liquet* on ground of obscurity of the law.

5. The conciliators may recommend those remedies and reliefs which are provided in the law applicable to the dispute.

Article 36

The recommendations of the conciliators shall include reasons.

Article 37

1. Unless the parties have agreed before, during or after the conciliation procedure that the recommendation of the conciliators shall be binding, the recommendation shall become binding by acceptance by the parties.

Artikel 34

En hvilken som helst part, bortset fra en kompetent myndighed som nævnt i art. 28, kan indtræde i forhandlingerne, hvis mægling er påbegyndt enten:

a. som part, hvor der består en direkte økonomisk interesse, eller:

b. som intervenient til støtte for en af de oprindelige parter, hvor der består en indirekte økonomisk interesse, medmindre en af de oprindelige parter gør indsigelse mod et sådant procesfællesskab.

Artikel 35

1. Forligsmæglernes anbefalinger skal udfærdiges i overensstemmelse med nærværende kodeks bestemmelser.

2. Hvis kodeks ikke indeholder regler om et spørgsmål, skal mæglerne anvende det lands lovgivning, som parterne enes om ved påbegyndelsen af mæglingsforhandlingerne eller senere, dog ikke senere end det tidspunkt, hvor bevismaterialet indgives til mæglerne. Opnås der ikke enighed, skal den lovgivning tages i anvendelse, som mæglerne anser for at have den største tilknytning til den pågældende tvist.

3. Forligsmæglerne skal ikke afgøre tvisten skønmæssigt efter ret og billighed (*ex aequo et bono*) med mindre parterne aftaler dette efter tvistens opståen.

4. Forligsmæglerne skal ikke afsige kendelse om »non liquet« (»det er uklart«) på grund af uklarhed i loven.

5. Forligsmæglerne kan anbefale de retsmidler og den retshjælp mod ubillighed, der findes i det retssystem, hvis regler anvendes på tvisten.

Artikel 36

Forligsmæglernes anbefalinger skal være begrundet.

Artikel 37

1. Med mindre parterne før, under eller efter mæglingsproceduren er blevet enige om, at forligsmæglernes anbefaling skal være bindende, bliver den bindende ved, at parterne godtager den. En anbefaling, der er godtaget